

DECIZIE

13 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ

al Curții de Apel Chișinău în componența:

Președintele ședinței Iulia Cimpoi
Judecători Natalia Simciuc și Ana Gavrilița
Grefier Cristina Ciotca

examinând în ședință de judecată publică, apelul declarat de reprezentantul lui Renato Usatii, avocatul Igor Pohila în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vladimir Voronin către Renato Usatii, intervenienți accesorii SRL „Telesistem TV” și SRL „Noroc Media” privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale și repararea prejudiciului moral cauzat, împotriva hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 17.05.2016, prin care acțiunea civilă a fost admisă parțial, -

c o n s t a t ă :*Pretențiile reclamantului:*

La data de 08.08.2014 Vladimir Voronin s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Renato Usatii privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, încasarea prejudiciului moral cauzat și recuperarea cheltuielilor de judecată suportate la examinarea pricinii.

În motivarea acțiunii a indicat că, în cadrul emisiunii televizate „Ochiul Public”, realizată de postul de televiziune „Noroc TV” și difuzată la data de 09.06.2014, Renato Usatii a declarat faptul că el consideră că averea reclamantului, în bani cash, are o valoare nu mai puțin de 200 milioane Euro și că Vladimir Voronin este proprietarul mai multor bunuri imobile amplasate în diferite țări din Europa și SUA, inclusiv case de locuit și un sanatoriu. La data de 25.06.2014, în cadrul emisiunii televizate „1+1” realizată de postul de televiziune „Accent TV”, pârâtul Renato Usatii a afirmat că Vladimir Voronin a fost și este implicat, inclusiv până la momentul dat, în diferite scheme și proiecte organizate de către V. Plahotniuc și că în campania electorală din 2009 a primit de la o oarecare persoană suma de 5 milioane dolari SUA. Mai menționează reclamantul că s-a adresat cu o cerere prealabilă către pârât, în vederea soluționării acestui conflict pe cale amiabilă, solicitând ultimului ca acesta să publice dezmințiri la cele expuse în emisiunile TV, cu prezentarea scuzelor de rigoare, la care, la data de 07.07.2014 a primit un răspuns care vine să amplifice situația litigioasă creată dintre părți. Reclamantul menționează că afirmațiile expuse de către pârât în cadrul emisiunilor televizate conțin date eronate, care nu se fundamentează pe un suficient suport factologic. Mai mult decât atât, reclamantul invocă faptul că aceste afirmații poartă un caracter grav, aducând atingere reputației profesionale și a numelui său, din care considerente, solicită obligarea pârâtului să dezmințe informațiile defăimătoare pe care le-a admis în cadrul emisiunilor TV din 09.06.2014 și 25.06.2014, încasarea despăgubirii morale în mărime de 1 leu, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 16.10.2014 acțiunea înaintată de Voronin Vladimir a fost admisă intergal.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06.05.2015, apelul declarat de Usatii Renato a fost respins ca neîntemeiat, cu menținerea hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 16.10.2014.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 30.09.2015, cererea de recurs înaintată de Usatii Renato a fost admisă. S-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 06.05.2015 și hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 16.10.2014, cu remiterea pricinii la judecare la Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău în alt complet de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 17 mai 2016 acțiunea lui Vladimir Voronin a fost admisă parțial, fiind constatate declarațiile pârâtului din cadrul emisiunilor televizate din 09.06.2014 și 25.06.2014 ca necorespunzând realității, lezând onoarea, demnitatea și reputația profesională a reclamantului; s-a obligat pârâtului în vederea dezmințirii declarațiilor expuse, încasarea din contul acestuia a prejudiciului moral cauzat în cuantum de 1 leu, precum și a cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat, în valoare de 250 lei. În rest, pretenția cu privire la încasarea cheltuielilor pentru achitarea taxei de stat în mărime de 120 lei a fost respinsă ca neîntemeiată.

Argumentele apelantului:

La data de 09.06.2016, în interesele lui Renato Usatii, avocatul Igor Pohila a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17.05.2016 solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă.

În motivarea apelului s-a indicat că, la admiterea cererii de chemare în judecată și constatarea ca nefiind corespunzătoare cu realitatea a declarațiilor apelantului/pîrît, instanța de judecată a interpretat eronat norma legală privind sarcina probei, restricționînd libertatea de exprimare a pârâtului apelant, or, potrivit prevederilor art. 24 din Legea nr. 64 cu privire la libertatea de exprimare, reclamantul trebuie să dovedească că, c) informația constituie o relatare cu privire la faptele și este în esență falsă; sau d) judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient. Astfel, apelantul invocă faptul că, nici în cererea prealabilă, nici în cererea de chemare în judecată și nici în cadrul ședințelor de judecată, reclamantul nu a indicat circumstanțe care ar demonstra că informația pe care o consideră defăimătoare este în esență falsă sau judecățile de valoare pe care le consideră ponegrițoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient, limitându-se doar la declarații de ordin general că afirmațiile pârâtului nu corespund realității. Făcînd trimitere la prevederile alin. (2) art. 24 din Legea nr. 64, apelantul insistă că a făcut declarațiile menționate în cadrul emisiunilor televizate, fiind convins de veridicitatea informației date și de faptul că aceasta este de interes public, temeii pentru aceste justificări constituind articolele publicate de mass-media începînd cu anul 2001 referitoare la averile/afacerile intimatului/reclamant. În ceea ce privește caracterul public al informației date, apelantul face trimitere la prevederile art. 2, 9, 11 din Legea nr. 64 cu privire la libertatea de exprimare, menționînd că, în perioada 2001-2009 reclamantul Vladimir Voronin a deținut funcția de președinte al R. Moldova, actualmente fiind deputat al Parlamentului și lider al fracțiunii parlamentare, fapt ce denotă, după părerea apelantului, interesul public față de orice informație referitoare la personalitatea intimatului. La acest subiect, apelantul reiterează anumite constatări formulate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în ceea ce privește chestiunea interesului public general asupra politicului, aici făcînd trimitere la cauze CEDO precum: Brasilier c. Franței, Feldek c. Slovaciei; Castellss c. Spaniei, Jerusalem c. Austriei, etc.

În drept, apelul se întemeiază pe prevederile art. 358, 360, 362, 364, 385 alin. (1) lit. c), 386 alin. (1) lit. d), 387 lit. c) CPC.

Termenul legal de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acest context, avînd în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău a fost pronunțat la 17 mai 2016, iar apelul a fost depus la data de 09 iunie 2016, Colegiul civil constată că apelul este declarat în termenul legal.

Argumentele părților în ședința instanței de apel:

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul apelantului Renato Usatii, avocatul Igor Pohila, a susținut apelul declarat în baza temeiurilor de fapt și de drept invocate în cererea de apel, solicitînd admiterea lui, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Intimatul Vladimir Voronin, avocatul acestuia și intervenienții accesorii, fiind înștiințați legal despre locul, data și ora ședinței (f. d. 46-49), nu s-au prezentat în fața instanței, neaducînd la cunoștință motivele neprezentării.

În acest context, ținînd cont de prevederile art. 379 CPC al RM, instanța a considerat posibilă examinarea apelului în lipsa acestora.

Aprecierea instanței de apel:

Ascultînd reprezentantul apelantului, studiînd materialele pricinii, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia că, apelul declarat urmează a fi respins din următoarele considerente:

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) lit. a) CPC, instanța de apel după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

În temeiul prevederilor art. 373 alin. (2), (3), (4) și (5) CPC, în limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. Instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În cadrul examinării cauzei în instanța de apel s-a stabilit că, la data de 09.06.2014 și respectiv 25.06.2014, prin intermediul emisiunilor televizate „Ochiul Public” și „1+1” ale posturilor de televiziune „Noroc TV” și „Accent TV”, apelantul/pîrît Renato Usatii a făcut anumite afirmații, precum că averea lui Vladimir Voronin, în bani cash, valorează nu mai puțin de 200 milioane Euro, deținînd în proprietate inclusiv mai multe bunuri imobile, amplasate în diferite țări din Europa și SUA, inclusiv case de locuit și un sanatoriu, precum și în altă ordine de idei, faptul că Vladimir Voronin a fost și este implicat, inclusiv pînă la momentul dat, în diferite scheme și proiecte organizate de către V. Plahotniuc și că în campania electorală din 2009 a primit de la o oarecare persoană suma de 5 milioane dolari SUA.

Calificînd afirmațiile apelantului/pîrît Renato Usatii ca fiind defăimătoare și calomnioase, precum și invocînd caracterul premeditat al expunerii publice a acestor informații false, ce vin să lezeze onoarea, demnitatea și reputația profesională a intimatului, deoarece acestea nu corespund adevărului, iar acest fapt ponegrește în mod vădit imaginea sa de persoană publică, intimatul a adresat o cerere prealabilă către apelant, solicitînd ca ultimul să publice dezmințiri la cele expuse în emisiunile TV, cu prezentarea scuzelor de rigoare, la care, la data de 07.07.2014 a primit un răspuns negativ.

Fiind investită cu examinarea prezentului litigiu, instanța de fond a admis parțial acțiunea civilă și:

- a constatat că declarațiile pîrîtului Usatîi Renato expuse în cadrul emisiunii televizate "Ochiul Public" realizate de postul de televiziune "Noroc TV" la 09.06.2014 și anume: „*Eu consider că, averea lui (Vladimir Voronin) în bani cash este nu mai puț în de 200 de mln. Euro, nu mai vorbim că are casă în California, are un sanatoriu privat în Carlovy Vary în Cehia, are casă în Grecia, are casă în BadenBaden în Germania și mi se pare că încă una nu știu unde în Germania astea le are sigur. În California ia făcut cadou un businessman din Federaț ia Rusă...*”, precum și declarațiile făcute în cadrul emisiunii televizate "1+1" realizate de postul de televiziune "Accent TV" la 25.06.2014 și anume: "*К Плахотнюку у меня сегодня претензия, как к человеку, который организовал ряд схем во время правления Воронина и Владимир Николаевич в доле во многих проектах Плахотнюка по сей день.... Я уверен что Владимир Николаевич эту передачу посмотрит. Если не посмотрит сейчас, то посмотрит завтра. Поэтому, пусть он вспомнит, для примера, историю с 7 апреля. И пусть лучше завтра на фракции расскажет, что делали у него в кабинете десятки миллионов долларов. Кстати, повстанцы тогда не дошли до кабинета Воронина – это знает вся страна. И когда Воронин встречался со мной после 7 апреля и просил дойти до человека, который ему помог суммой в 5 миллионов долларов на предвыборную кампанию в 2009 году, он сказал, что, вот у меня после 7 апреля эти деньги забрали, и мне их не возвращают, попросите человека, который мне их дал, попросите, чтобы он повлиял, чтобы мне эти деньги вернули некоторые молдавские негодяи*", nu corespund realității, lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională a intimatului/reclamant Vladimir Voronin.

- a obligat apelantul/pîrît Renato Usatîi, în termen de cel mult 15 zile de la data rămîinerii definitive a hotărîrii judecătorești să dezmință declarațiile expuse mai sus, după cum urmează:

a) prin intermediul emisiunii televizate "Ochiul Public" realizate de postul de televiziune Noroc TV (radiodifuzor SRL "Noroc Media"): "*Prin prezenta, eu, Renato Usatîi, dezminț unele informaț ii utilizate de mine pe data de 09 iunie 2014, în cadrul emisiunii televizate "Ochiul Public" realizate de Noroc TV. În mod particular, afirmăț ia "Eu consider că, averea lui (Vladimir Voronin) în bani cash este nu mai puț în de 200 de mln. Euro, nu mai vorbim că are casă în California, are un sanatoriu privat în Carlovy Vary în Cehia, are casă în Grecia, are casă în BadenBaden în Germania și mi se pare că încă una nu știu unde în Germania astea le are sigur. În California ia făcut cadou un businessman din Federaț ia Rusă..." nu corespund adevărului și nu sau bazat pe nici o forț proban ă și urmau să fie verificate înainte de enunțare*".

b) prin intermediul emisiunii televizate "1+1" realizate de postul de televiziune Accent TV (radiodifuzor SRL "Telesistem TV"): "*25 июня 2014, я участвовал в передаче "1+1", в студии Accent TV. К сожалению, в передаче Я, Ренато Усатый озвучил высказывания, которые не имеют под собой фактической основы. В частности, не соответствуют действительности следующие заявления: "К Плахотнюку у меня сегодня претензия, как к человеку, который организовал ряд схем во время правления Воронина и Владимир Николаевич в доле во многих проектах Плахотнюка по сей день", "Поэтому, пусть он (Владимир Николаевич Воронин) вспомнит, для примера, историю с 7 апреля. И пусть лучше завтра на фракции расскажет, что делали у него в кабинете десятки миллионов долларов. Кстати, повстанцы тогда не дошли до кабинета Воронина – это знает вся страна. И когда Воронин встречался со мной после 7 апреля и просил дойти до человека, который ему помог суммой в 5 миллионов долларов на предвыборную кампанию в 2009 году, он сказал, что, вот у меня после 7 апреля эти деньги забрали, и мне их не возвращают, попросите человека, который мне их дал, попросите, чтобы он повлиял, чтобы мне эти деньги вернули некоторые молдавские негодяи*".

- a încasat din contul pîrîtului Usatîi Renato în beneficiul reclamantului Voronin Vladimir prejudiciul moral cauzat în cuantum de 1 (unu) leu, precum și cheltuielile pentru achitarea taxei de stat în cuantum de 250 lei, în total 251 lei. În rest, pretenția cu privire încasarea cheltuielilor pentru achitarea taxei de stat în mărime de 120 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Colegiul civil și de contencios administrativ consideră că hotărîrea primei instanțe este legală și întemeiată din următoarele considerente:

Art. 10 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale din 04.11.1950 garantează apărarea libertății de exprimare și statuează că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere.

Potrivit prevederilor art. 32 din Constituția R. Moldova, oricărui cetățean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum și libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil. Acest drept cuprinde libertatea de a primi sau de a comunica informații sau idei fără amestecul autorităților publice.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (1) Cod civil, orice persoană are dreptul la respectul onoarei, demnității și reputației sale profesionale.

Conform prevederilor art. 7 alin. (1) și (2) al Legii cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23 aprilie 2010, orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnității și reputației sale profesionale lezate prin răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie. Persoana lezată prin răspîndirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informația cumulează următoarele condiții:

- a) este falsă;
- b) este defăimătoare;
- c) permite identificarea persoanei vizate de informație.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1)-(3) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Iar, potrivit prevederilor alin. (1) art. 24 din Legea nr. 64 cu privire la libertatea de exprimare, intitulat „Sarcina probațiunii”, reclamantul trebuie să dovedească următoarele: a) pîrîtul a răspîndit informația; b) informația îl vizează și este defăimătoare; c) informația constituie o relatare cu privire la fapte și este în esență falsă; sau d) judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient; e) existența și cuantumul prejudiciului cauzat.

Alin. (2) al aceluiași articol prevede expres că, pîrîtul trebuie să dovedească următoarele: a) informația nu este defăimătoare și/sau nu îl vizează pe reclamant; b) informația constituie o judecată de valoare care se bazează pe un substrat factologic suficient; c) la momentul răspîndirii informației, deși a luat toate măsurile de diligență, nu putea ști că prin acțiunile sale contribuie la răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte sau a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient; d) informația răspîndită este de interes public.

La caz, Colegiul civil reține că, instanța de fond corect a pus în discuție și a apreciat faptul că, declarațiile apelantului/pîrît în cadrul emisiunilor televizate la data de 09.06.2014 și respectiv, 25.06.2016 reprezintă în sine o informație expusă în mod public și care a devenit cunoscută pentru un cerc nedeterminat de persoane.

Totodată, referitor la afirmațiile reprezentantului apelantului precum că aceste informații ar reprezenta doar reiterarea declarațiilor Președintelui țării la acel moment, dl. Mihai Ghimpu, cît și ale fostului prim-ministru al țării, dl. Ion Sturza, persoane pe care apelantul le consideră demne de încredere, iar aceste afirmații nu ar leza în nici un mod onoarea, demnitatea și reputația profesională a reclamantului, Colegiul constată că instanța de fond corect a apreciat faptul că, afirmațiile d-lui Renato Usatîi din cadrul emisiunilor televizate la data de 09.06.2014 și respectiv, 25.06.2016 reprezintă o defăimare la adresa d-lui Vladimir Voronin, or, careva probe pertinente, concludente și incontestabile care ar confirma cu certitudine afirmațiile expuse nu au fost prezentate.

Atît la materialele cauzei, cît și în timpul procesului judiciar nu au fost prezentate careva acte emise de instituții și/sau autorități publice ale statului, care ar purta un caracter oficial, care să confirme informațiile făcute publice de către apelantul/pîrît.

Fără îndoială, dreptul la libertatea de exprimare este garantat tuturor membrilor societății, indiferent de statutul și poziția pe care o au în societate, care însă nu sunt îndreptății de a abuza de acest drept și de a depăși limitele legale prescise în acest sens, acest drept fiind garantat atît pe plan național, cît și prin acte internaționale, precum Declarația Universală a Drepturilor Omului din 10.12.1948 (art. 19), care stipulează că, orice individ are dreptul la libertatea de opinie și de exprimare, ceea ce implică dreptul de a nu fi tulburat pentru opiniile sale și acela de a primi și de a răspîndi, fără considerații de frontieră, informații și idei prin orice mijloace de informare.

La fel, art. 19 al Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice din 16.12.1966 menționează că, nimeni nu trebuie să de suferit din pricina opiniilor sale. Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare.

Coexistent prevederilor naționale și internaționale în privința chestiunii libertății de exprimare, statul de drept impune anumite rigori subiecților care se bucură de acest drept, aceștia fiind într-un fel oarecare limitați de anumite extreme stabilite de lege și bunele moravuri, astfel încît, prin realizarea dreptului la libera exprimare, să nu se aducă atingere drepturilor legitime și intereselor terțelor persoane și societății, mai cu seamă, prin aceste rigori, fiind protejate persoanele în privința cărora este îndreptată o oarecare informație.

Corect însă, la caz, instanța de fond a apreciat faptul că apelantul/pîrît a depășit vădit, cert și flagrant limitele dreptului său la libertatea de exprimare, prin aducerea la cunoștința publicului a unor informații care atentează la onoarea, demnitatea și reputația profesională a intimatului/reclamant și care nu corespund realității, or, afit din materialele acumulate la dosar, cît și din explicațiile părților, nu rezultă careva probe concludente care ar confirma veridicitatea informației date.

Informațiile răspîndite, în mod public, de către apelantul/părăt însă, care sunt unele lipsite de substrat factologic atentează direct la onoarea și demnitatea intimatului/apelant, or, acestea prin sine reprezintă aprecierea personală și socială a personalității sale, a calităților profesionale și morale, a corectitudinii acțiunilor persoanei, calități care au fost ponegrite într-o măsură oarecare, apelantul/pîrît influențând, prin intermediul afirmațiilor expuse, un cerc nedeterminat de persoane să creadă în careva acțiuni ilegale ale intimatului în ceea ce privește proprietatea sa.

Totodată, Colegiul relevă caracterul premeditat al acțiunilor apelantului/pîrît, contestând afirmația apelantului/pîrît precum că declarațiile menționate în emisiunile televizate au fost făcute cu bună-credință și bazată pe informații publicate anterior în mass-media, inclusiv luînd în considerație faptul că, informația făcută public de către acesta a fost expusă anume în perioada preelectorală, cînd partidul politic, liderul căruia este intimatul/reclamant se pregătea de scrutinul electoral, în acest caz, orice informație despre personalitatea, calitățile morale și profesionale ale acestuia, răspîndită prin mijloace de informare în masă era însoțită de o rezonanță sporită din partea publicului și respectiv, un impact efectiv asupra persoanei acestuia.

Astfel, Colegiul constată cu celeritate faptul aplicării de către instanța de fond a normelor legale materiale și procedurale în privința restabilirii ordinii de drept încălcate prin informațiile aduse public în adresa apelantului/pîrît, constatate ca fiind defăimătoare și calomnioase, prin aplicarea prevederilor art. 247 alin. (2) CPC corelat celor ale art. 16 alin. (4) CC, prin obligarea apelantului/pîrît de a dezminți declarațiile expuse în cadrul emisiunilor televizate din 09.06.2014 și 25.06.2014.

Prin prisma art. 2 din Legea cu privire la libertatea de exprimare, dezmințirea este definită ca o infirmare a relatărilor defăimătoare cu privire la fapte care nu corespund realității, iar rectificarea ca o corectare benevolă, din proprie inițiativă sau la cerere, a faptelor care au fost prezentate greșit.

Din aceste considerente, instanța de apel combate afirmația apelantului precum că instanța de fond ar fi restricționat libertatea de exprimare a acestuia, dat fiind faptul că, obligarea de către prima instanță a apelantului/părăt în vederea dezmințirii informațiilor contestate de către intimatul/reclamant constituie o consecință a încălcării de către acesta a normelor legale ce reglementează modalitatea de răspîndire a informației, în cazul de față aceasta fiind lipsită de substrat factologic suficient.

O apreciere justă a acordat instanța de fond și în privința capătului de cerere cu privire la repararea prejudiciului cauzat, or, așa cum corect a apreciat instanța de fond, în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (8) CC, orice persoană în a cărei privință a fost răspîndită o informație ce îi lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională este în drept, pe lângă dezmințire, să ceară repararea prejudiciului material și moral cauzat astfel.

Reieșind din situația de fapt a cauzei, precum și analizând temeiurile invocate de apelant, instanța de apel conchide că, instanța de fond a dat o apreciere multiaspectuală probelor și circumstanțelor pricinii, judecând astfel cauza sub toate aspectele circumstanțelor de fapt și de drept, adoptând în consecință o hotărâre legală și întemeiată, iar avînd în vedere că argumentele invocate de către apelanți sînt neîntemeiate, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a respinge apelul ca nefondat și a menține hotărârea primei instanțe fără modificări.

În conformitate cu art. art. 385 alin. (1) lit. a), 389-390, 394 Codul de procedură civilă, Colegiul civil și de contencios administrativ, -

d e c i d e :

Se respinge apelul declarat de reprezentantul lui Renato Usatîi, avocatul Igor Pohila.

Se menține hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 mai 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vladimir Voronin, către Renato Usatîi, intermediarii societății SRI "Telestema TV" și SRI "New Media" privind achiziția

lui viații voronni care Renato Usatu, intervenții accesorii SRL „Telesistem 1 VT” și SRL „INOTOC Media” privind apararea onoarei, demnității și reputației profesionale și încasarea prejudiciului moral cauzat.

Decizia este definitivă, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Cimpoi

Judecătorii

Natalia Simciuc

Ana Gavrița